

F.A. 1192

VITA SANGTAE CATHARINAE
SE-NENSIS.

EPIGRAMMA in laudem eximii uiri
domini nicolai burgenſii, au-
toris huius operis.

Maxima uirtutum magna praecepta parentis
Qua magis exequitur; quaeq; recēset erit.
Sed natura parens nihil hoc foelicius implet;
Qua cū pro toto pars perit una suo.
Burgenſis Nicolus priſcos imitatus: amatam
Sic patriā coluit: prapoſuitq; ſibi.
Corpus ut innocuum trepidis p̄ ciuibus unus:
Hostibus optulerit uulneribusq; libens.
Mortuus & fama ueteres ſuperare quiritēs
Creditur: & meritis uincere caetopidas.
Huius ab exemplo ciues uigilatae: piſq;
Oſficiis patriam latificate ſenem.
Vos Catharina ſibi meritis praeclara ſecundos
Sic faciet; ſuperis accumulata choris,

Index eorum: quæ hoc libello continetur.	
De Catharinæ parentibus	v.
De primiori pueritia Catha. & miraculo.	v.
De uisione christi insigniti ueste pontificali.	v.
De abstinentia cibi y. Euphro. qre appel.	v.
De scalis sine tactu superatis.	vi.
De uoto uirginitatis.	vi.
De desiderio parentum locandæ Catharinæ.	vi.
De columbæ ostento.	vii.
De mira. uisi Domi. & manifestato uirg. uoto.	vii.
De alta contemplatione dñicæ passionis.	viii.
De uictus tenuitate yiii. De cruci. corpis.	ix.
Qd deus spuerabatur in ore eius.	ix.
De uirgine diuino lumine perfusa.	ix.
De petito diui Do. habitu & accessu ad bal.	ix.
De reditu i urbē & aduersa uali. & ipe. habitu.	io.
De significatione habitus diui Dominici.	io.
De lingua compescenda.	io.
De christo docente puellam.	ii.
De Catha. timere ne seducere a diabolo.	ii.
De frequentiore cōuersatiōe iter xpm & Catha.	xii.
Responsum Catharinæ.	xiii.
De Catharina præcâte aliquē cruciatum.	xiii.
De Raimūdo iteꝝ dubitāte ne uirgo illuderetur	xiii.
& miraculo cōmutati uultus.	xiii.
De doctrina tradita a Iesu sponso.	xy.

Quod aia cōscia se nihil eē uix peccare p̄t.	xy.
De alia christi doctrina.	xyi.
Q. d Catha. monebat curā de nobis relin.	xyi.
Quod oio fidebat diuinæ pudentiæ.	xyii.
De odio aduersus appetitū aia deo deditæ.	xyii.
Q d Catha. spōsi p̄ceptis armata tēpta.	xyiii.
De christo Catha. iſtruēte ad fortitudinē.	xyiii.
De acerrimis uirginis temptationibus.	xyiii.
De asprima fornicationis impugnatione.	xix.
Q d uirgo iter tēptādū tradi. xpi repetit.	xx.
Q d tēptator un⁹ ex neqorib⁹ terribi. se exhi.	xx.
De christo apparente uirgini.	xxi.
Q d iesus aliqn psal. canebat cū Catha.	xxi.
Q d uirgo diuinit⁹ didicit lit. dignoscere.	xxi.
Q d duos psalterii uersiculos frequēter ha.	xxii.
Q d uirgo iucūde cogitabat & loq. cum. iesu.	xxii.
Quo q̄s sacrā paginā recte q̄at intelligere.	xxii.
De mentis excessu i recēsenda dñica passio.	xxii.
De uirgine a xpo iesu desponsata.	xxii.
De uerbis xpi ad Catha. pditura i publicū.	xxiii.
De admirandis Catha. gestis i cōi uita degē.	xxv.
De nouis temptationibus uirginis.	xxv.
De opibus misericordiæ in paupes ifirmos	xxv.
De iesu offerēte se Catha. ut mendicātē.	xxvi.
Iesus iteꝝ se Catha. obtulit ut mēdicās.	xxvi.
De miraculo sup abun. uini.	xxviii.

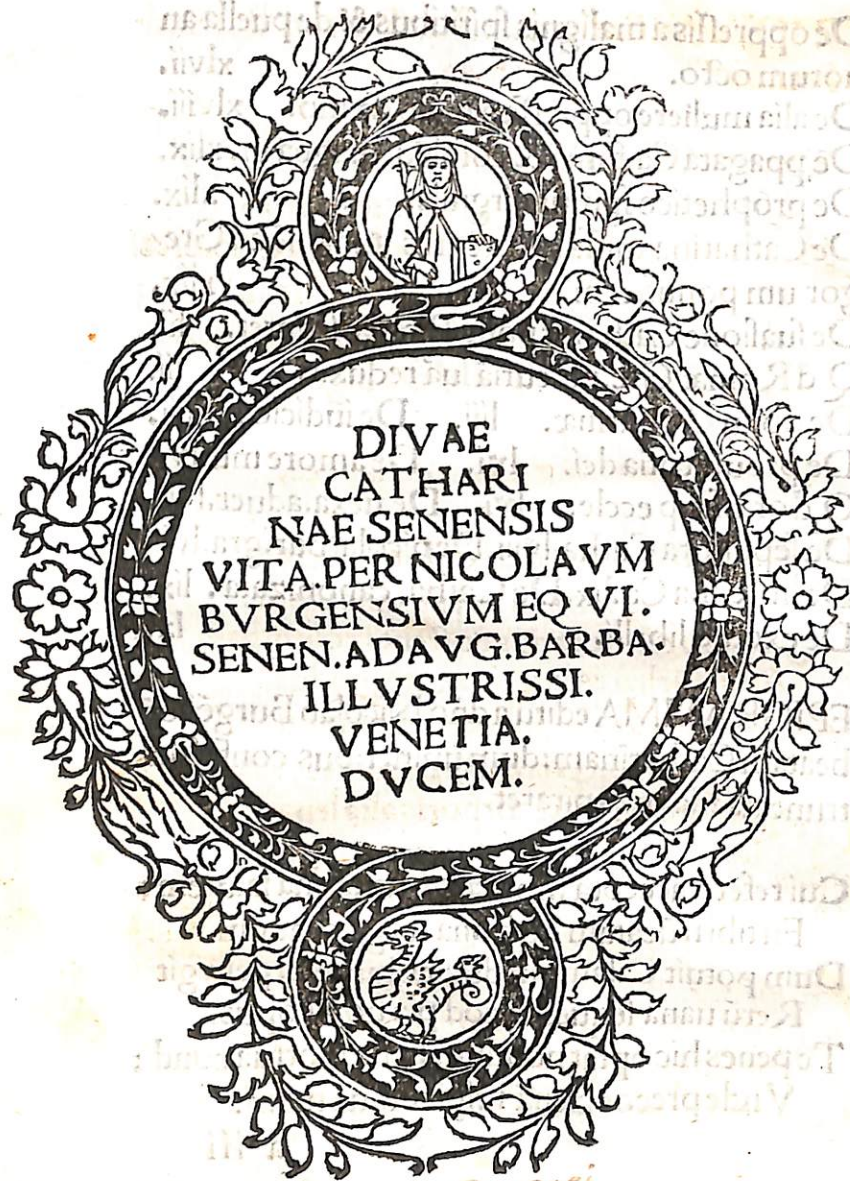
De opibus mife. in paupes infirmos. xxviii.
 De Palmerina infensa catha. xxix.
 De studio uir. in andre. soc. cācro laborātē. xxxi.
 De uer. xpi & mandatis impositis. xxxv.
 De malo dānone multos insti. ad male sentiēdū
 & obloquendū de catha. xxxvii.
 De catha. petente cor nouū axpo. xxxvii.
 De apta catha. cōfess. apud rectorē suū de cōpara-
 ta gratia ob cordis pmutationē. xxxviii.
 De xpo assignāte magdale. catharinā pro matre
 & magistra. xxxviii.
 De ostēsis sup susceptiōe eucharistiā. xxxix.
 Aliud signū xxxix. Aliud signum. xxxix.
 Aliud mirabile signum. xxxix.
 De aliis mirificis uisionibus sup sacra. xl.
 De stigmatibus catha. inuisibilibus. xl.
 De catharina dum pisis uersaretur. xli.
 De mente uirgis segregata a sensibus. xli.
 De raimū. secreta uirginis pquirēte. xlii.
 De interpellatōe uirgi. apud deū pro salute patris
 sui iacobi iam iam morituri. xliii.
 De andrea bellanto miraculum. xliiii.
 De duobus miraculum dum trahebātur ad mor-
 tem horribilem. xlv.
 De lapa matre iam iam moritura. xlv.
 De liberatione aliorū multorū. xlvii.

De oppressis a malignis spiritibus & de puella an-
 norum octo. xlvii.
 De alia muliere oppressa a malo dāmo. xlviii.
 De ppagata Ca. fama & cōsolādī magna ui. xlix.
 De prophetico spiritu uirginis. xlix.
 De Catharina missa a florētinis aunionē ad Gre-
 gorium pontificem. xlix.
 De suasionē Catha. ut pont. Romae sederet. lii.
 Qd Romae Gre. pa. curiā suā reduxit. lii.
 De obitu Catharinā. liii. De iudicio ui. liiii.
 De prouidentia dci. lvi. De amore mu. lvi.
 Qd orā. sit peccle. lvi. De uexa. aduer. lvii.
 De sepultura Catha. lviii. De nicolai bur. gra. lviii.
 De lib. edī. a Ca. lix. De Catha. canonizata. lix.
 De exodio libelli. lx.

EPIGRAMMA editū a dño Nicolao Burgēso i
 beatam Catharinam; dum uulneribus confossus
 truncata manu expiraret.

Qui refero acceptā moriens Catharina salutem:
 En tibi trūcatam do bona uirgo manum.
 Dum potuit Calamum duxit tibi: uixq; peragit
 Rerū uana sequēs: quod pia uouit opus.
 Te penes hic optat nondum bene mortua condi:
 Vnde precor Senā respice diua tuam.

a iii

St. Pancratii Argent. Montis Caesari

INDIVAE Catharinæ Senen. uitam Bernardi
Ferrarii Ozanensis carmen.

Virginis in sacro Catharinæ uita libello

Fulget: quam ueteres excoluere senæ.

Hanc amor: hanc pietas: hanc ardua uita: dolores:

Hanc timor: & fidei cultus ad astra tulit.

His meritis tandem: christi pia uota sequuta:

Stigmatibus sacris irradiata uiget.

In Beata Catharinæ Senensis laudes.

Virginitas & grata dei consortia sacram

Te faciunt: nimius uel pietatis amor.

Egregiam niueæ faciunt ostenta columbæ:

Atq; puellares nuntius ante gradus.

Omnipotens uisus folio: comitantibus orbis

Principibus: tyria ueste micante sedes.

Exiguusq; cibus: uel corporis alta leuati

Gratia: uirginitas uota: crucisq; sapor.

Eloquii linguæq; modus: christusq; magister:

Lucifer & stratus: fusaq; castra feri.

Et facies mutata iterum: radiisq; notatum

Corpus: & astriferi mystica signa poli.

Viua senas docuit: moriens ditauit: & omnem

Italiam monitis nunc citat illa suis.

CATHARINÆ Senensis uitam litteris mandaturus illustrissime Venetorum dux; quam susceperim prouinciā nō sum nescius. Quis enim possit uerbis consequi laudes immensas; ac uirginis sanctitatem. Non tamen defuit qui Catharinæ uirtutes exēplares atque gesta memoriæ tradiderit; is fuit Raimundus clarissimus ætate sua theologus; qui pleraque eorum quæ scripta reliquit uel uidit uel in confessionibus audiuit ab ipsa. Sed tanta sunt Catharinæ merita; ut ea uel magno uolumine æquare non potuerit; ueluti idem ipse testatus est. At nos unde licuit excerpimus ea tantum quæ digniora notatu uisa sunt. Eadem quoque per capita digessimus. Hunc autem (Qualiscunque sit) libellū tuæ celsitudini dedicandū putauī. Quā cōstās fama est singulari sapia inuictōq; aīo cum exemplo uitæ pollere; Senēsiq; Catharinæ q̄ haeres æterni regni triūphat inter beatos p̄cipue deuotā eē; una cū uniuersa ista iclyta. R. P. Quæ quātū spei habeat in Catharinæ meritis & p̄cibus perspicua documēta sūt. Tu igit; si uidebit nostras has lucubratiunculas. Nō satis forte castigatas p̄req̄ em lectitare nō dedignaberis; q̄s sc̄m aī. tui p̄positum spero multum esse confirmaturas. Si quidē.

recte pensitans mādāta uitalia. Quibus christus sponsus uirginem expoliuit; cognosces profectō quæ uera sint uitæ præsidia; atq; uirtutem solam præstare beatitudinem; ad quā mortales nos omnes procreati sumus. Postremo me cū tota domo burgensia sublimitatī tuæ plurimum commendo totiq; isti glorissimæ. R. P. Cuius ego semper obseruantissimus ac deditissimus extiti. Bene Vale Senis pridie idus Iulias. M. D.

DE CATHARINAE PARENTIBVS.

CATHARINA senensis parentes habuit ex ordine populari; Iacobum & Lapam; utrumq; probato uitæ genere. At pater aliquanto tolerantior (uī uirum decet) habitus est. Qui nec obloquentium conuitiis concitaretur; nec parum sibi constaret in rebus aduersis. His igitur genitoribus anno ab incarnato uerbo. Millesimo trecentesimo quadragesimo. vii. Catharina nata est.

DE PRIMIORI PVERITIA CATHARINAE ET MIRACVLO.

SEX adhuc annos nata tanta ueneratiōe Mariam uirginem colebat; ut sæpe siue superiora domus ascenderet; seu ad ima descenderet; angelicum nunciū gradatim recenseret.

DE VISIONE CHRISTI INSIGNITI VESTE PONTIFICALI.

HEc semel inter redeundum ex sororis ædi-
bus; repente uestigia fixit in uia; oculosque
in cœlum tollens christum suspexit insignitum ue-
ste pontificali; & sedentem i throno comitantib⁹
apostolis; idq; supra basilicā q̄ diuo Dominico in
urbe dedicata est; christus autem arridens (sicut
ipsa post non negauit) respexisse puellulam uisus
est; crucisq; uiuificæ signo benedixisse. Quo qui-
dem ex tempore cœpit altius præter ætatem con-
templari diuitias cœlestis regni; ad quod iā iā an-
helans; uitam sanctorum patrum; qui cacumina
montium habitauerant frequenter animo reuol-
uebat; statuens quoad posset eos imitari.

DE ABSTINENTIA CIBI.

Abstinebat cibo longe magis q̄ ætas patere-
tur. Plurimam temporis partem uacās ora-
tiunculis.

DE EUPHROSINA Q̄ VARE APPELLA- TA.

Sed in cōuersando mira animi uerborumq;
uis inerat puellæ; Qua de causa Euphrosi-
na uocitata est a uicinis; qui eius sapientiam pluri-
mum admirabantur.

DE SCALISSINE TACTV SVPERA- TIS.

Qui inis fomentis imbuta tollebat tota mē-
te ad meditandam dei maiestatem. Cui su-
pra modum & supra ætatem deseruire gestiebat.
Domestici paruulæ Catharinæ miram iam uitā
attendebāt. Quibus ipsa nonnunq̄ scalas uno uo-
latu superasse perspicuo uisa est.

DE VOTO VIRGINITATIS.

Quam octauum iam annum ageret in-
credibili quadam fide & integritate polle-
bat. Terrenum nihil gustare uidebatur. Sed om-
nes actiones suas dirigebat ad comparandas deli-
cias paradisi. Quo circa christo Mariæq; matri sup-
plex obuolutisq; genibus uirginitatem deuouit.
Applicuitq; animum ad sectanda sancti dominici
uestigia; cuius ordinis religiosos obseruabat ma-
iorem immodum.

DE DESIDERIO PARENTVM LO- CANDA ECATHARINAE.

Lapa mater Catharinam præcipua chari-
tate amplectebatur. Quam matrum quoq;

bonarū ritu uenustam cupiebat uisum iri. Iccirco
nutriebat curabatque diligenter eius capillos.
Quod puellarum non mediocre ornamen-
tum esse solet. Post ubi locabilis prope foret: Vt
quæ duodecimum ætatis sue annum attigisset; de
futuro eius marito iam cogitabat uterq; parens.
At matris animum sollicitudo maior incefferat:
quæ tam & si suscepti per filiam adhuc esset igna-
ra uoti De eius tamen animo ex multis argumē-
tis; non parum ambigebat; qua de causa ad alterā
filiam uiro traditam; quā quid agere haberet pri-
us instruxerat; misit Catharinam aliquot apud eā
dies cōmoraturam; Catharina uero multis; uari-
isq; sororis suasibus; ut in matrimonio deo dēser-
uīret non usq; quaq; repugnauit. Post autem so-
rore breui defuncta perquam magnam ægit pœ-
nitentiam; castigans acriter molliciem animi sui.
Interea parentum opera uir quidam clari nomī-
nis religiosus adit puellā; seorsum alloquitur sta-
tum matrimoniū cōmendat plurimum; quam ubi
tandem uidit obfirmatam proposito castitatis ser-
uandæ; sacerdos ille nutu dei impulsus uerba mu-
tat; cōsiliū puellæ magnopere laudat; hortaturq;
ut aliqd pspiciū signū parētib⁹ afferat: ne sup ea
relōge fallāt; satisq; documēti fore putauit; si fla-
uiāq; plixiores eius capilli præciderentur; cuius

opīnioni libenter accessit destinata deo puella
Eo itaq; digresso capitulum suum crinibus nu-
dauit ad cutem. Quod ubi rescīuit mater uer-
bis minisq; Catharinam adorta ē. Atq; ira cō-
citior id facti pati nullo mō poterat: At pa-
ter multo æquius eā rēptulit: ut qui iā filiam
agī diuīno spīritu manifesto cognosceret.

DE COLUMBAE OSTENTO.

Mater mox supra Catharinæ caput dum
diuinum numen adorat suppliciter co-
lumbam uidit astantem; forte ingressus id lo-
ci. Cuius interuentu columba protinus euola-
uit. Tum percontatus est pater unde & quæ
nam fuisset auis illa; puella ait eiusce se rei pœ-
nitus ignaram. Quod uidelicet ostentū haud
parum admiratus ē pater; eoq; magis cælitus
inspiratam esse filiam credidit.

DE MIRACULO VISI DOMINI ET DE MANIFESTATO VIRGI- NITATIS VOTO.

Sub idem tempus iam susceptum uirgi-
nitatis uotum parētibus suis Catharina
b

prodere destinauerat: ut diutina se molestia:
utrunq; uero parentem noui queritandi gene-
ri cura liberaret. Id igitur meditans ad diuinā
opem profugit. Quæ leuato inter precādum
sursum animo beatum Dominicum manu al-
tera gerentem candidissimum lilium uidere ui-
sa est inter electos: quod sane lilium indefinen-
ter arderet. Altera autem manu ordinis habi-
tum muliebrem. Ad quem uirgo animum si-
mul atq; lætos oculos adiecit. Ibi Dominicus
confide inquit o Catharina. Sub hoc enim ha-
bitu militabis deo tuo. Quare audita actisq;
gratiis excitata est. Latabunda igitur postea
parentes cōuenit quos hisce affatur uerbis co-
ram cæteris qui aderant propinquis. Multis
profecto coniecturis colligere potuistis: quid
animi habeam. Tam & si liquido non expres-
serim. Nunc uero pro certo habetote ab ini-
tio statim pueritiæ perpetuam uirginitatem re-
gi regum deo. Reginæq; cœlorum Mariæ uir-
gini uoto solenni consecrasse. Ad quam custo-
diendam penitus sic destinatum cor meum ē:
ut in ceram citius possit liquefcere dura silex:
q̄ ut queat uel minimum immutari. Quod sci-
licet firmissimum propositum a uobis quoq;

comprobatum iri ardentem desidero & obte-
stor pariter. Nam si minus id feceritis: æquius
sane futurum est patris mei celestis imperio
parere: q̄ uobis secundum carnem parētibus
morem gerere cū dispendio salutis meæ. Gra-
uissimis puellæ dictis nemo est ausus relucta-
ri: quinimmo cadentibus lachrymis obstupe-
facti reliqui omnes tacuere: præter patrem q̄
in hanc sententiā locutus est. Nec possumus
nec debemus carissima filia proposito uotoq;
tuo repugnare si ex deo proficiscit̃. Quapro-
pter pge pro diuino nutu seruire christo tuo.
Nec quispiam post hac tua studia remoratu-
rus est. Illicoq; toti familiæ imperitauit ne se-
cus fieret. Benigno itaq; pioq; patris accepto
responso Catharina gestire animo deoq; sum-
mas gratias agere.

DE ALTA CONTEMPLATIONE DOMINICAE PASSIONIS.

Postmodum facile impetrauit locū do-
mi semotum. Quē antea sæpe frustra
postulauerat. Vbi coelestem disciplinam stu-
diis: ac uigiliis queat exercere liberius. Illic
b ii

igitur christum clauis in cruce transfixum speculatur passionisq; misterium contemplatur altius; cogitabat enim domini mansuetudinem humilitatem; tollerantiam; Qui alapas suscepisset manibus nocentum cum esset innocentissimus; qui contumelias & uerbera pertulisset impiorum cum esset piissimus; qui mortem pro brosam sustinisset a seruis illatam; quum esset dominus uniuersi. Qui dum ceditur; dum illuditur; dum trahitur ad crucem; dum patibulo mortis appenditur; non commouetur; non expostulat; non ullum uerbum facit ad querimoniam. Cogitabat praeterea susceptam ab eo mortem acerbissimam; non ex merito; non ex necessitate; sed consilio & ineffabili charitate pro mundo quipierat redimendo. Sub hac uolutabat animo christi ducis uerba monentis milites suos ut tollant crucem suam & sequantur se. Si digne christiani uoluerint appellari.

DE VICTVS TENVITATE:

His super accensa statuit quantum ei liceret acrius monstratam uiam sequi. Itaque renunciauit omni carnis operibus. Cuius illece

bras quo facilius calcaret macerare capit uirgineum corpus. In quo alendo mira fuit uictus tenuitas; Minimo namque cibo nutriebatur; ex carnibus nihil edere; potari paucillulo uino dilutissimoque; Sed post decimum & quintum aetatis annum; se uini usu priuauit omnino; pro obsoniis uesci herbis dumtaxat; post adulto corpore solo pane cum aqua pasci. Aliquando toto die cibi nihil capere. Incredibilis profecto fuit uirginis abstinentia.

DE CRUCIATIBVS CORPORIS.

Super inedia maximam temporis partem pungi cilicio asperrimo; stimulis; flagellisq; ferreis affligi teneros artus. Cicloque ferreo succingi. Nunquam uestem exui ad dormiendum; quam unam per uaria anni tempora tantum habebat; parum admodum quiescere. Cui propulvino tabula; pro culcitra quid duri fuit.

QUOD DEVS SEMPER VERSABATUR IN ORE EIVS.

Quiescitabat nulla se in re quam in uincendo somno magis laborasse; deum semper

habebat in ore & a quibus conueniretur cunctos erudiebat ad uirtutem & portum salutis felicitatis aternæ. Quæ cum de diuinis magisteriis loqueretur satiari haud unquam poterat. Summam uultu lætitiæ præseferens. Aliis in rebus parcam admodum linguam habuit; nec ulla uerba fundebat inania.

DE VIRGINE DIVINO LUMINE PERFUSA.

Obritis ergo carnalibus uitiis per angustam duramque uiam tendebat ad palmam uigilando; orando; meditando per dies & noctes magis quotidie celesti lumine perfundebatur: ut iam ex deo tota constaret eius uitæ ratio. Nam quæ in celestibus mentem solidauerat. Nihil aliud nisi ueram beatitudinem sitiebat.

DE PETITO DIVI DOMINICI HABITU ET DE ACCESSU AD BALNEAS.

Uirgo iam celestis ut susceptum salutis iter tutius perageret. Suppliciter matrem orat diui Dominici habitum postulans. Quod quidem mater ægerrime tulit. Et pensitans su-

per hac re accuratius consilium capit cum filia ad balneas proficisci. Quo deuotissimæ uirginis animus aliquantulum remitteretur. Pariterque si fieri posset: seuocaretur a religionis flagrantis desiderio. Iussu autem illuc ire Catharina non repugnat arma celestis militiæ secum gerens. Itaque cum amba eo se contulissent: inter balneandum longiorem moram postulat uirgo sub maioris fomenti capiendi specie. Igitur sola sæpe relicta feruentiore ex docio cadente aqua pro supplicio coquebatur. Qui sane carnis ardor a quouis nequit tollerari. Id postmodum ebullientis aquæ tormentum quum Catharinæ magister in confitendis peccatis ab ea intellexisset. Rogauit quonam modo supplicii tantum pateretur: cui respondit: uoluta bā interea aīo sauiissimas dānatorum pœnas: conditionemque longe miserrimā. Præ quibus tales armorum meorum incoctiōes per pressu faciles uidebantur.

DE REDITU IN VRBEM ET AD VERSA VALITVDINE ET IMPETRATO HABITU.

Reuerſa deinde in urbem inſtat poſtulatū iā habitū. Matrē precibus fatigās.

uerū tamen nihil promouet; hac de causa inua-
lescere aegritudine animi; corporis aegrotatio
nē uirgo nacta est. Id morbi lōge in dies ingra-
uescebat. Afflicta demum rapida febrī, Matrē
uocat suppliciter rogat affectatum habitum;
Quod nisi impetret q̄ breuissimam fore uitā
suam prænunciat; tum mater percussa magis
futuræ mortis metu; quā filia p̄cibus uicta;
Catharinam uoti compotem fecit. Quæ cōti-
nuo iā foelix aī reualuit a morbo. Maximasq;
deo gratias agit. De cuius indulgētia tā lōgo
tamq; ardenti desiderio potita tandem fuerit.

¶ DE SIGNIFICATIONE HABITVS DVI DOMINICI.

QUū uero sancti dominici habit⁹. Albo
pulloq; colore distinguat⁹; per albā tu-
nicā candidi cordis ingenuitatē; ex nigro autē
amiculo abdicationem sui ipsi⁹ catharina signi-
ficari dicebat; quorū utrunq; sine altero nō sit.

¶ DE LINGVA COMPESCENDA.

AD cōsumatam uirtutē uitamq; perfectā
Exigēdā uirgo linguæ frenū maxime cō-

decere arbitrata est. Cū in lubrico lingua uer-
setur & perinde labi facile possit. Quapro-
pter imperauit sibi ipsi silentium. Quod triē-
nio seruauit omnino preterq̄ in confessioni-
bus. Sed fere clausa in cellula morabatur di-
uinis meditationibus intenta. Dum enim ui-
tabat cōspectum mortaliū; conuersatiōe frue-
batur angelorū. Stare autem consueuit in sup-
plicationibus quoad excubarent religiosi cō-
fratres eius. diuinumq; in ecclesia officiū ce-
lebrarent. Quo inchoato super tabula quā
lecti loco habebat parū per reclinabat caput
Quietem. n. non aliter usurpabat.

¶ DE CHRISTO DOCENTE PV- ELLAM.

Postq̄ abrenūciauit mundo panitus ca-
tharina anhelans ad perennem uitam.
Christus ipse sic eam affectam nō per quem-
piam mortale preceptorē; nec per angelum
sed per se sp̄s edocere & cōfortare digna-
tus est. Qui declarato primū mundi naufra-
gio; humilitatē; fortitudinēq; puella robusti-
us cōfirmauit. Mox uirtutis iter & fidei po-
suit ante oculos uirginis. Quibusq; alis ipsa

possit subnixā expeditius euolare ad regnum
claritatis æternæ.

DE CATHARINA NE SEDUCE- RETUR A DIABOLO.

QUū autē Catharina uideret a xpo ita fre-
quenter; & tā familiariter instrueret; cæ-
pit subuereri ne dolis aduersarii caperet. Qui
pmissu dei in angelū lucis trāsfīgurat; interdū
Talī autē puellæ timor xpo suo haud displicu-
it; Quod in corpe mortali degentē oporteat
absq; timore nō eē; quia scriptū est; beatus hō
qui semp est pauidus; uerū hanc uirginis hesi-
tationē soluere; atq; uisionum discriminā ape-
rire redēptori placitū est. Qui uehemētius ro-
gatus ea dere sic monet spōsam; accessus regis
æterni principio terroris aliqd incutit. Mox se-
curitatē affert. At aditus aduersarii; primo lū-
bētia; postea cōfusionē atq; pauorē relinquit;
pari mō scito filia uias meas; a uis p̄uaticato-
ris dissidere. Si qdē uirtutis uia primo ingressu
tū arda tū aspera ē; multa; hēt offendicula an-
teq; pducāt ad calcē. Sed his iam supatis. Reli-
quū ferme cōpletū iter; & planū est & tutum;
& cunctis suauitatibus redolens. At uictor uia
primo aditū p̄cluius; laboris expers plena uo-

luptatū est. Post uerō salebrosa uergit in p̄cipi-
ciū; & ad p̄nitētiā tandē pertrahit; accipe & al-
terū signum nunq fallax. Me adeūte crescit in
aīa magis ac magis ueritatis agnitio. Q n̄ qui
dē ueritas ip̄e sum. Igīt aīa tali ueritate sufful-
ta; prius intelligit mancā sese esse; nihilq; per se
ipsam ualere. Quo fit ut se deiciat & contem-
nat; quod ē p̄p̄iū humilitatis officium. Mox
uero erigitur & ad me contemplandū attolli-
tur; & ubi æternam potestatem meam uirtutē
gloriamq; cognouit; me unū amat ardēter pa-
riterq; honorat. Aduentante autē aduersario q̄
mendaciū pater est. Cæca mens hoīs inflat; ni-
mirū ab eo qui similiter est & supbiæ rex. Ha-
bes iam filia christus ait; quæ ad dignoscēdas
diuinas inspirationes maxime pertinent.

DE FERVENTIO RICONVERSA- TIONE INTER CHRISTVM ET CA- THARINAM.

IN Catharina discipula q̄ diligentissi-
ma tam salutarem doctrinam reposuit
altissimo corde; quam exinde multis partici-
pauit. Qui athletæ merito dicī potuissent.
Quum contra spiritalēs nequitias quotidiē
contendere fortiter haberent. Porro iam nul-

lum regnabat i uirginali corpore peccatum
apud quam dei reuelatiões uisitatiõesq; adeo
percrebuerunt: ut tāta inter christum & Catha-
rinam contracta familiaritas uideretur. Quā-
ta aliquando inter duos mortales intercesserit
qui amore mutuo flagrantissimo & usu cele-
bres extitissent. Nam siue Catharina orabat si-
ue meditabatur: siue legebat: siue uigilabat: si-
ue dormiebat: diuinis afflatibus aspergebat.
Quin et qd' longe maius ē gratiarū huiusmōi
infusiones inerat Catharinā dū loqueret cū
sororibus suis: uel cū aliis. Simul etenim cū deo
uersabatur aīo: & cū hominibus lingua loque-
bat. Interea quoq; mēs ipsius adeo ad deū tra-
hebatur ut sopitis iterdum corporis sensibus
aliquandiu immobilis pmaneret. Itaq; supra
mortalem conditionem iam iam multa facie-
bat. Talia cum uirgo magistro suo Raymun-
do: qui ea tempestate theologus insignis ha-
beatur in confessionibus enarrasset. Subdu-
bitare cepit idem Raymūdus ne Catharina
uelut famella ab hoste humani generis deci-
peretur. Sapius enim foemineum sexum tēta-
toris dolo illudum fuisse legere est. Cogitauit
itaq; ipse secum de Catharina periculum face-

re quantum ualeat apud deum. Igitur uenien-
tem ad se Catharinam alloquitur in hunc mo-
dum. Hei mihi misero uiki tot iā annos quos
negligenter consumpsi sine pietate: sine grati-
tudine erga diuinam maiestatem: quam non
(ut iustum est) colui. Sed potius obliuioni tra-
didi consecretans humanam laudem: atq; homi-
nū gratiam: praterita aetas fluxit: uelut torrēs
& breue uitae meae spatium ualde diminutum
est. At mea crimina ac flagitia creuerūt supra
modum. Sed super hac filia mea Catharina:
id imprimis doleo: q; parem poenitentia atq;
cōpunctionem nunq̄ nactus sum: unde ueni-
am delictorū meorū sperare queam: q̄ obrē po-
stulo abste sumo studio: & iniungo uice patris
uti tuas porrigas deo preces. Qui mihi debi-
ta contritione praecito largiri dignetur pecca-
torū meorū remissionem. Cuius quidem rei cer-
tum testimonium desiderarem: quod scilicet
vehementiore futura mendaciarum com-
punctione maxime probatum uideretur.

RESPONSVM CATHARINAE.

Atharina sane desiderio magistri sui co-
gnito libenter se obtemperaturā r: spō

dit. Reuerſaq; domū impigre adiit ad ſpōſum
mariaꝝq; uirginē orauitq; corde ſupplici. Ra-
imundus uti fieret honeſti uoti compos ſub-
ſequēti autem die quāuis Catharina aduerſa
ualiditūdie teneret. Se tñ manē ad Raimūdū
contulit. Quem prae languore lecto iacentē
inuenit. At is uifa Catharina proripuit ſe e cu-
bili imemor iniuncti officiū. Percōtatus deide
eſt qd illuc ueniſſet praefertim laborans incō-
moda ualiditūdie. Inter hec uerba Raimū-
dus ſubito mutat uultu. ſentitq; cieri penetra-
lia cordis ſui. Tū etiā nouus qdam morſus aī
atq; aſperior ingruit Raimūdo. Qui tū laxa-
uit lachrymaꝝ fluiū. Quas ſiſtere nullo mō
poterat; cōmiſerabat ſeipſum; & ſciſſo corde
ſegnitiē atq; deſidiā ſuā deplorabat. Inclamās
heu heu qd uolui miſero mihi. Plaſmatorem
omniū deſerui. Et ſeculi pōpā maxima ex par-
te ſecutus ſum. Peccaui dñe pclamabat & mi-
ſerere ſeruo tuo. Soles. n. paratus eē ad igno-
ſcendū praefertim ex alto corde pōnitētibus.
Peccaui inq; & me pōnitet in timore tui caſtā
uitā ac religioſā non agiſſe; defraudaui me ip-
ſum diuitias incorruptibiles nō antepōnēs oī-
bus fallacis huius mūdi allectamēris. Ad abiſ-

ſum miſericordia tua. cōfugio. Tu deꝰ meꝰ
dignatus es efficere ut ad meredeā & facino-
ra mea indigna recēſeam. Tu quoq; qui pctō-
riſ ad cor cōuerſi ſalutē uiſ; omitte noxas me-
as & poſt hac mentē meā cuſtodi; neqd am-
plius cōmittam praeter uoluntatē tuā Raimū-
dus in hunc ferme ſenſum q̄ritatus dicendū ſi-
nem dedit. Et facile aperteq; intellexit Catha-
rinam ualere plurimū apud deum; ut pote cu-
ius obſecrationibꝰ animo tantā erratorꝝ ſuorꝝ
amaritudinem concepiffet.

DE CATHARINA PRECANTE ALIQ VEM GRVCIA TVM.

AT Catharina calcato iā ſeculo quottidie
magis atq; magis cōditiōes crucis cogi-
tabat; ſponſiq; ſui ardebat ſectari ueſtigia.
Quapropter mœrebat quā diu non torq̄ret
aliquo ſupplicio; ſeq; a deo q̄rebat p̄ſtitutam
eſſe niſi laboraretur. Aduētantibus deide ue-
xationibus conſtabat uirili aīo deoq; ſemper
gratias agebat. Mox ſupata temptatiōe cogi-
tatione caelos penetrabat dulce ſponſi ſui cō-
plexum aſſidue meditans. Itaq; penſanti iu-

giter uirgini quæ sursum sunt. Rorabat abū
de cælitus gratia. Ita ut mortalis inter imorta
les degere uideret. Nam mira & maiora quo
tidie sanctitatis suæ signa afferebat in mediū.

**DE RAIMUNDO ITERVM DV
BITANTE NE VIRGO ILLVDERE
TVRET MIRACVLO COMMVTA
TIVVLTVS.**

EX officio suo Chatarina : quibus donis
quotidie fouebatur dignatione diuina.
Ea magistro suo singulatim reuelauit. Que
ubi religiosius ipse secum reputat. Rursus in
maximā dubitationem incidit ne uirgo a ma
ligno spiritu seduceretur. Eo uahemēter hæ
sitante ecce præsentis uirginis facies in uirile
uultum cōmutatur: cuius aspectus tum formi
dabilis tum reuerendæ cuiusdam maiestatis
erat: stupuit illico magister & in hæc uerba
prorupit. Quis nam est quem uideo. Cui re
sponsum tale redditum est. Ego sum qui
sum. Continuo post hæc uerba in speciem su
am rediit uirginis facies. Ex ipso sacerdos ip
se de Catharinæ sanctitate ne utiquam titu
bavit.

**DE DOCTRINA TRADITA A IE
SV SPQ NSO.**

Q Atharinam denuo doctor iesus sic per
contat. Nunqd nosti filia qd sis tu. Et
quis ego sim. Si utrūq; didiceris illico beata fa
cta es. Quando quidē nullus relinqueretur ten
tatori decipiendi locus. Et euangelicis præce
ptis incusso aīo deseruiēs: simulq; tenebis in
tēgritatem uitæ: & ueræ charitatis robur. Pri
mum autē intelliges omnia p me ex nihilo fuis
se creata. Rursusq; in nihilum reditura: nisi
mea sūma potestate atq; gratia perpetuo ser
uarentur. Pariq; modo particeps rationis hō
quam diu ope diuina nō fulciatur in peccatū
innixum prolabitur. quod quidem peccatum
nihil est. Idcirco per se nihil quicq; cogitare
potest quod utiq; bonum sit. Nam solus de
us ipse est: qui per se est: ut fons: & perfectissi
mus rex omnium principū. Cetera autem
siue diuina seu humana scilicet nō sunt: nisi p
dei participationē. Quisq; igitur hac imbut
cognitione eam ob causam beatus dici potest
Quod solida beatitudo in solida dei cognitio
ne consistit. Hoc ipsum Catharinæ superiori
d

iesus attestatus ē dum illā carcere reclusam ui-
feret. Dixit. n. nosce Catharina creatorē tuū.

**¶ Q VOD ANIMA CONSCIA SEES
SE NIHIL VIX PECCARE POTEST.**

Animæ autem conscia quæ sit se esse nihil
unde superbix flatus; cupido ue gloriæ
uel arrogantia innasci potest; unde contēptus
uel inuidia in alterū uel odium. Aut quid bona
externa plurimū faciet. Aut qua gratia adduci
poterit; ut quicq̃ committat quod optimo re-
rum omnium auctori displiceat; & gratiosissi-
mo principī; quippe a quo non sit ignara ui-
tam accepisse; tamq; multa alia beneficia; qui-
bus ipsa humana uita fruitur; cui quoq; repro-
missum sit ubi ex carcere corporis fuerit ex-
pedita; ppetuæ beatitudinis præmiū. Et q̃s
poterit cui hæc ueritatis doctrina deprehensa
fuerit segnīs aut negligēs in diuinis præceptis
custodiendis inueniri. Quin insuper nō adipi-
scatur absolutam illam prudētiam; qua domi-
num noscat & diligat solum. Fortitudinē; qua
tolleranter omnia ferat præ desiderio huius su-
premi boni. Iustitiam pariter qua diuinæ men-
ti semper inhareat; dignis deī cultum carimo

niis prosequendo. Temperantiā per quam
cunctas animi perturbationes non modo co-
hibeat; sed penitus obliuiscatur perennis bo-
ni consequendi gratia.

¶ DE ALIA CHRISTI DOCTRINA

Omnī aliud quoq; dogma tradidit spō-
sæ suæ. Sic instruens meditare filia mea
tu de me semper & fac; ut om̃em cogitatio-
nem aliam; ac sollicitudinem excludas. Solum
q; me iugiter pensites; animoq; uolutes; & in
me uno conquiescas. Talia mox subdidit; ego
de te quoq; assidue meminero; qui necessitati
salutiq; tuæ possum; uolo; scio prouidere; quæ
profecto diuinæ salutis magisteria penitissimis
cordis cōclauibus Catharina refixit; quemad-
dum constanter acta eius uita testatur.

**¶ Q VOD CATHARINA MONE-
BAT CVRAM DE NOBIS DEQ RE-
LINQ VENDAM.**

Superioribus Catharina cōsumata pce-
ptis solita est dicere de nobis nihil sollici-
tos esse debere. Sed tñut dño placeamus; cui

sacro baptismo ab initio destinati fuimus. Id
que multo magis eos facere oportere; qui spō
te sua religioni dicati sunt. Asserebatq; patrem
omnipotentem summopere honorificandum
non ineffabilis prēmii obtinendi gratia. Sed
sancti cuiusdam amoris fermento; qui deum
& hominem inter se coniungit; quiq; in deum
spectat indefinenter sicut in bonorum omniū
auctore. Quod etiā cernens Catharina quos
uis aliquo timore magno perculos ita monēs
subleuabat. De uobis quid attiet ad uos? Sed
ut aliquod huius generis exemplū in medium
adducamus. Quum per mare Catharina Aui
neone remearet; nauisq; atro cœlo & uiolen
tia tempestatis in extremo discrimine uersare
tur. Nauicularius simul cum rectorib⁹ exte
riti linquebant aīo. Tum spiritalis Cathari
næ pater; qui aderat consternatus in hunc mo
dum exclamauit. En mater extremum pericu
lum in quo sumus non ne uides. Tranquilla
tunc uoce uirgo responsum dedit; uita uestra
quid ad uos. Mox inclinato capite suppliciter
orauit. Statim enituit cœlum deferbuit mare.
Sic precibus Catharinæ cuncti penitus atto
niti ex mortis imminētis periculo liberati sunt.

¶ Q VOD OMNINO FIDEBAT DI VINAE PROVIDENTIAE.

Alte admodum mirabiliterq; Catharina
uirgo de diuina pudentia sentiebat; cui
omnibus in rebus fidebat abunde. De eiusdē
pudentiæ misterio in diuino illo dialogo; epi
stolisq; suis singulariter mortales instituit. Et
qm̄ optimum quodq; bonū in ipso deo situm
esse monstrabat de uirtute altissimi tātummo
do sperandum esse; & in eo immergendum sem
per hēbat in ore; & ueluti q̄ fetotū in mare ob
ruit nihil aliud uidet nec t̄git nisi aquā solum
& in aqua dūtaxat per aquā uersatur. Sic aīa
quæ sincere uereq; deū diligit immergit deo; qui
rite mare pacificum nuncupatur. Hæc quoq;
Catharina mutuata est a uerbis præipientis
sponsi sui ipsius amorem complicatum esse.

¶ DE ODIO ADVERSVS APPETI TVM ANIMAE DEO DEDITAE.

Habet ut uirgo inquit aīa quæ ad cœleste
regnum tendit odiū tantum aduersus ap
petitū rationi nō obtemperātē. Quantū amo
ris erga regē oīum conditorem. Id aut sit quod

PAUCIS post diebus uolēs ielus exaudire Catharinam; talem doctrinā tradit: inquit mea filia si fortitudinis donum tam uehementer affectas; uestigia sectari mea tibi opus est. Ego autē licet cūctos diuina uirtute aduersarios meos consternere potuissē. Malui tamen nō mea potentissima manu. Sed armis uiuificæ crucis eos debellare. Quod uidelicet mortis genus ultro uolensq; subiui. delicias mundi omnes aspernatus; totq; ludibria; uerbera; contumelias perpeffus pro mundo qui pierat redimendo; uobis relinquēs exemplum. Tu igitur sequens tritum per me iter flagrantis tuo in me amore. Poenam pro refrigerio suscipies undecunq; infligatur. Amara semper pro dulcibus; dulcia pro amaris excipiens. Hoc tu stabili suffulta proposito donec in hac uita peregrinaberis spiritus sancti gratia fouebit cor tuum. Ex corporis deinceps inuolucro liberata frueris beatorum consortio. Talibus igitur præceptis seruandis nihil unq; formidandum putes teq; (sicut a me petisti) contra omnium inimicorum tela fortissimā senties.

DE ACERIMIS VIRGINIS TEMPTATIONIBVS.

AT ubi christus satisq; hanc Diphilā uirginē cœlestibus monitis incoxit. Recto ribus tenebrarum permisit. Vt eam temptet atq; impugnent ad coronam magis æterni regni promerendā. Igitur malorum demonum caterua magno cum impetu uirginem adoriuntur: uariisq; certaminibus ac stimulis infestant. Primumq; imundis uigilem spurcisq; carnis cogitationibus sollicitant. Mox parumper dormientem uenenosis afflatibus atq; illusionibus inquietant. At Catharina cōtra huiusmodi zambulorum fallacias magno cum suo ipsius odio strenue certabat; & tuebatur quatiens corpus catena ferrea ad largam usq; sanguinis; effusionem; uigiliisq; simul suppliciis; ieiuniis carnem macerando. Quæ omnia spiritus subdoli conspicantes a proposito suo uirginem hisce uerbis deducere conati sunt. Non recte tibi cōsulis Catharina ingressa uita tua iter tam durū tāq; asperum. Nam hoc pacto pdurare nullo modo potes. Et ueluti miserantes dicebant. Celeras indigne mortem tuam. Hoc de nec desiderat nec postulat abste. Quin tibi imputat; ut nullam tuū rationem habeas. Multo certe præstat; te bene uiuendi modum seruare tu

tiorem: complures utiq; sanctissimæ sceminæ
fideliter in matrimonio præceptis domini de/
seruiuerunt: uelut Sarra Rebecca aliæq; pmul/
tæ. Tu aut tenera ætate adhuc es: sobrie licet
tibi & facte uiuere: sine extremis uitæ tuæ pe/
riclis. Dū talia uirgo audit multo exactius ere/
ctis sublime manibus deo supplicat. Nihilq;
penitus respondet nisi cum obicitur. Impossi/
bile factu esse ut perseveret. Ibi dicebat ex di/
uina uirtute non ex nostra cōfidimus. Postea
eodem modo nos monebat ne cum malo dæ/
mone disliceremus: q̄ adeo callidus & insidio/
sus est ut superari disceptatione nō possit: qua
in re castissimæ sceminæ exemplū ponebat an/
te oculos: quæ nihil respōsi dedit adultero: q̄ n/
eum potius audire dissimulat.

DE ASPERRIMA FORNICATIO NIS IMPUGNATIONE.

Ethiopum phalanx dum Catharinā fale/
ratis dictis supplantare non potest: uia
uiolentior ipsam circumsistunt. Partim nanq;
sceminæ partim uiroꝝ: personam iduūt: sexus
subinde nudos prurientes petulātes ostētant;

seque postmodū cōmīscētes magnæ cum libi/
dinis ardore: obscœnis: nefandisq; uocibꝫ uir/
ginē ad miserrima illa flagitia laceſſebāt. Qui/
bus uisis uerecūdissima uirgo supra q̄ scribi p̄t/
cruciabatur. Interea spōsus æternus eā quem/
admodum solitus fuerat: nō uisitabat. Quod
erat ei longe tristius. Q̄ m̄ inter tot sæuas infe/
stationes carebat omni solamine uerūtamen
Catharina sese mirabili patientia defendebat
cautissime consiliū capiens nil intermittendi
sancta exercitia q̄ semp cōtinuabat augebatq;.
Id ipsum multos sibi deditos edocuit. Vt tan/
to uidelicet diligentius spiritalia studia perse/
querentur: quanto magis impugnari fieriq; te/
pidiores sentiret: singulariter uero uirgo se cō/
seruabat oratione feruentior: qua tantū incale/
ſcebat: ut oīs ab ea sopor penitus tolleretur.
Haud parū tñ illa temptationū & procellarū
tempestas mitigari uidebatur insup se suo ipsi/
us odio magnopere protegebat: castigādo se
ipsam: deprimendo: censendo quacunq; tribu/
latione dignā: nec aliquid solatii: quietis ue pp/
peccata sua promereri. Præcipueq; deiciēbat
se in humilitatis abissum: colendo interea non
minus spiritalēs disciplinas, e ii

QUOD VIRGO INTER TEN-
TANDVM TRADITIONES CHRIS-
TI REPETIT.

PAUCIS post diebus spūs sanctus in men-
tem uirginis reuocauit: quam doctrinā
redemptor ei tradiderat. Igitur tentationis mi-
sterium repetit altius. Et dum præclare intelli-
git instigationes eiusmodi diabolicas aduersū
se ad consequendā cœlestem coronā esse pmissas:
toto sibi aīo gauisa decreuit lubetiorē se de
inde hostiles incursus platurā. Quatenus cuius
sue generis cōplacitū fuerit xp̄o sponso suo.

QUOD TENTATOR VNVSEX
NEQ VIORIBVS SE EXHIBUIT
TERRIBILIOREM.

MOX unus ex truciorib⁹ dæmoniis hisce
minis supra puellæ caput imugit: quid
ageris tandem misera. Dum erit tibi uita sup-
stes in huiusmodi tormentis erūnisq; uersabe-
ris: deliberatum namq; nobis est uexare te
truculentius p̄ dies & noctes: nec absistemus
incepto: donec uolūtati nostræ fueris obsecu-
ta. Tū miles christi uirgo scā cū audacia tale
responsum rettulit: irritus labor uester est. Si

quidem pro refrigeriis tormenta delegi: quæ
hilariter sustinebo amoris: honorisq; diuini
gratia: quādiu aterna bōitas disposuerit. His
autem dictis cuncta subdolorum spirituū tur-
ba non sine magno fremitu disparuit.

**DE CHRISTO APPARENTE VIR-
GINI.**

POST id offerens se iesus uirginī corrusca-
uit: apparenter suffixus in cruce: qui no-
minatim uirginem compellans in hunc mo-
dum allocutus ē: aduerte oculos o filia ad sup-
plicium quod ego pro te sustinui. Tu quo-
q; pro me crucem tuā ne recuses. Paruo post
spacio temporis iteriecto saluator mutata spe-
cie uirginī se præsentaui: dulcibusq; uerbis eā
recreauit. Cōmendans ipsam magnopere qđ
in aspero insidiosoq; certamine forti aīo cōtra
aduersarios se gessisset. Tū uirgo respōdit nō
secus ac diuus antoni⁹ eremita: dulcissime do-
mine ubi nam eras quum cor meum tam ob-
scœnis nefandisq; spurcitiis fluctuabat? Inq̄
dominus habitabam cor tuum. Ammirās uir-
go rogauit. Quonā pacto id sic se habere po-
tuisset: ibi domin⁹ ait. Præsentiā mea q; gratia

opitulabatur tibi ne hostibus cederes dire te cruciantibus. Nec ulla ex parte sordidis eorum instigationibus assentires; nec tibi tamen concedebam quo potius ees liberare te ipsam sicut desiderabas a tediculis aduersariorum. Placebat enim mihi uidere te uiriliter decertantem pro uiribus; ut lauream preciosiorē fortireris; ubi uero tu per me illustrata constituisti poenas ad uoluntatem meam quasque æquanimiter perferre. Hostes continuo terga dederunt; turpiter fugientes te ergo triumpho potitum solito crebrius uisitato referans me tibi deum ueritatis.

¶ Q VOD IESVS ALIQ VANDO PSALMOS CANEBAT CVM CATHARINA.

EX illo redemptor humani generis & discipulæ magister xps optatissimo conspectu suo sapius quam consueuisset Catharinam dignatus est. Mō solus mō comitatus ab euocatis diuis. Interdū et (o admirabile dei benignitatem; o ingentem uirginis gratiam) simul cum ea psalmos concinebat in cellula; ut alter cum altero religiosus solet.

¶ Q VOD VIRGO DIVINITVS DICIT LITTERAS DIGNOSCERE.

ID autem non permiserim quod ab ullo litterarum notas nunquam didicit. Cuius quidem rei fidele testimonium fuit: quia elementa syllabas uel ordinare nesciebat. Doctore itaque nullo sed caligantem quolibet scripturam expeditis oculis percurrere.

¶ Q VOD DVOS PSALTERII VERSVS FREQ VENTER HABEBAT IN ORE.

Purimum sane delectabatur diuinis officiis. Plegēdis; præsertim uero duo illi psalterii uersiculi cordi fuerunt Catharinæ: deus in adiuto. m. intē. dñe ad adiu. m. fe. Item Illumina oculos. m. d. ne unquam obdu. in morte nequando di. ini. me. præ. ad. eum.

¶ Q VOD VIRGO IVCVNDE COGITABAT ET LOQ VEBAT VR DE GESTIS IESV.

Maximope recreabatur Catharina cum altius de uita & gestis iesu xpi meditare uerbaque faceret de maxime salutari eius doctrina. exeploque simul: adeo ut his perfusissime enarrandis recentior semper uideretur. Quinimo si quos aliquando nata fuisse: æque libenter audientes; sine cibo & somno fuerat usque perduratura.

**¶ Q VOMODO Q VIS SACRAM
PAGINAM RECTE Q VEAT INTEL
LIGERE.**

Q Agno cum spiritus feruore ad perdiscē
da sacra dogmata cunctos incendebat.
At posse neminem dicebat euangeliorum me
dullas attingere. Preterq̃ illos **Q** uī Christum
indueretur; quī illa turbis mortaliū dictitauit.

**¶ DE MENTIS EXCESSV IN RE //
CENSENDA DOMINICA ORA //
TIONE.**

Ad imbibendam doctrinam christi uel le
gendo uel orando; nēruos omnes inten
debat icōcta iam ignito auro Catharina: quæ
eo processerat; ut uix quīret inceptam oratio
nem dominicā absoluerē quī mens eius: **Q**uī
quidem frequēs uirginī mbs erat. **Q**uī uinitus ra
peretur; corpusq; fieret insensibile penitus.

**¶ DE VIRGINEA CHRISTO IESV
DESPONSATA.**

S In æmulo cum Catharina uirgo uirtu
te & gratia secerneretur a populo ad cō

sumata confirmataq; fidei statum aspirabat;
quem consequi anhelauit tantopere: quo fir
mior ac fidelior sponso suo connecteret. Itaq;
cum uirgo saepe domino supplicasset; ut uera
se solidaq; fide corroboraret. Respondit domi
nus eam q̃ primum exauditam fore; subiūgēs
illico: ppe diem te fide usq; quaq; pfecta mihi
dotatā desponsabo. Paulo post ac pridie qua
dragesimam Catharina obferata cellula deuo
tissime christum propiciabat; expectabatq; si
mul promissa sponsi sui completum iri; repen
te ei dominus sistit se hoc usus sermone; **Ca**
tharina tu cuncta seculi oblectamenta ac deli
tias præme pro nihilo duxisti; quib⁹ uniuersa
fere ciuitas ista defluit; in meq; uno studium
omne tuū collocasti; his exoratus ego profe
cto adueni aīam tuam tanq̃ sponsam p solen
nem nuptiarū ritum mihi dicaturus propriā;
stabiliq; coniugio. His statim dictis regina cæ
li Maria uirgo comitata diuis Ioanne euange
lista; tubicinē christi. Paulo: confessore Do
minico; una cū propheta Dauid psalteriū ha
bente præmanibus; quo dum suauissime per
sonat gloriosissima uirgo Maria præhendit
Catharinæ dextram; cuius exertos digitos di
f

rexit ad filium unigenitum suum: rogans ip-
 sum uti dicta praeftaret: sibiq; uirginē Cathari-
 nā asciscer et i sponfam pfecta fide pollentem.
 Tum Christus assensus petitioni maternae p-
 tiosissimo anello annulariū Catharinā digi-
 tum insigniuit: qui quatuor circū erat margariz-
 tis q̄ cādidissimis coornat⁹: i cuius uertice mi-
 cabat āmirabilis supra modū adamas. Iesus at
 hoc pacto Catharinā affa-ur: ecce nūc ego te
 mihi despōdeo cū annulo quasi futuri hono-
 ris arrabone: certaq; fidei: quā semp icōtamī-
 natam seruabis quousq; mecū tuā nuptiā ce-
 lebratā fuerint icēlesti patria: tu igit̄ intrepī-
 de iam agas qualiacūq; tibi pposita erūt a diui-
 na puidentiā: nā tu cōlestib⁹ armis talisq; p-
 cicta: oēs aduersarios facile tuos expugnabis:
 ubi prodieris impublicū pro multarū animarū
 salute. Quam rem ne differas longi⁹ mihi pla-
 citū est: beata uirgo deuota spōso suo semper
 alta & magnalia dei cogitabat: recreans se mi-
 rum imodū. Quoties in digitū suū oculos inui-
 ciebat. Siquidē annulū a sponso datum conspi-
 cabatur: tam & si apud alios inuisibilis foret.
 Et uti Catharina illa prior: & regina & martyr
 ubi aduersus infideles magna uictoria potita

fuerat desponsata est a christo: haud aliter di-
 ua haec Catharina senensis donata est annulo
 a christo sponso suo: post tantarum conflicti-
 onum palmam.

DE VERBIS CHRISTI AD CATHARINAM PRODITVRAM IN PVBLICVM.

Christus sponus seclusam in cellula Ca-
 tharinam denuo uisitauit huiusmodi uer-
 ba faciens Catharina iam tempus postulat ut
 exeas inter mortales correctura mores eorū: q
 contagiis huius saeculi polluunt̄. Nec hoc idi-
 gne feras: siquē his duabus alis mei proximiq;
 charitate relaxata: ex compedibus corporis ex-
 pediti⁹ ad cēlos puolabis. Protinusq; eā com-
 mouit ardētissime sitis: q̄ usq; ab ifātia ob salu-
 tem aīarū exarserat: dicēs obliuioni nō mādasti
 filia te ob pximorū tuorū salutē masculī psonā i-
 duere uoluisse: ut Dñici cōfessoris no rmasu-
 bires: & uersās iter cōfratres aīab⁹ humanis
 p tuis uirib⁹ cōsuleres. Adhac Catharina q̄si-
 cū Maria uirgine rñdit. Quo nā mō fiet istud
 dñe: ut misella ego famula tua ad salutē aīarū
 q̄ppīā coferre q̄am. Nā & foemella ego sū quā
 uiros instruere nō decet, Nec etiā cum illis
 f ii

habere consuetudinem conuenit quin uerba
mea tanq̄ inania paruifiēt: tum sponsus ueluti
Gabriel angelus ait: apud deū qui ex nihilo cū
c̄ta creauit impossibile nihil ē: qui quātālibet
facultatē uel infirmis mortalibus imp̄t̄: per
inde dixit o quāta est hac tempestate multorū
arrogātia qui dum singulari doctrīna ac sapiā
se prādītos arbitrantur: ceteros hoīes p̄ nihī
lo habēt. Quam quidem rem ego q̄ plurimū
detestor. Et retro actis seculis sicut ego delega
ui certos hoīes ad humanū genus instituēdū
rudes quidem & oīum disciplīnā exptes: diuī
no tñ lumīne cōsumatos. Faud secus hac tem
porē cōditiōe mittere destinaui fœminas idio
tas naturaq; fragiles: sed sup̄na gratia p̄mūitas
ad cōfutādos eos: atq; cōfundēdos: q̄ de se do
ctrīnaq; sua nō de deo tñ p̄sumerēt: qui si infu
sas cælitis traditiōes ab hoc imbecilli sexu uo
luerint excipere: bene cū eis actum erit: sin au
tē minus grauiore tum nota tū supplicio mul
tābunt̄: tu ergo fortīaio obtēperabis uolun
tati meæ: quā ego nūq̄ deferā. Nihilōq; min⁹
q̄ cōsueuerim uisā te. Beata tū uirgo declinato
reuerēter capite iussa capeffit: statimq; cellulā
egressa ē: seq; suis immiscuit. Statuitq; aīo fre

quenter eucharistiam suscipe p̄ quā nō mente
solū: sed corpe ēt spōso suo cōiūcti⁹ cohereret

DE ADMIRANDIS CATHARI NAEGESTIS IN COMMVNI VITA DEGENTIS.

Uirgo de p̄cepto summi regis solitudie re
lictā proposuit sibi uitam ita ducere tum
domi tum foris inter gentes: ut ceteris exēplo
foret: innixa primum est humilitate profunda
quam consumata charitas alebat: aggressa p̄in
de ē hylari animo uilia domus suæ ministeria
nō aliter q̄ ancillæ solent: edulia quoquere: scu
tellas detergere: mundare domū scopis: panē
cōficere: sternere lectos a qbus antea reb⁹ lō
ge fuerat aliena. Insimul lāguēti in lecto famu
læ: magna cū charitate nec minori cū diligen
tia seruiēbat: nec tñ interea spōsi sui dulcedine
nō fruebat̄. Quæ quidem res in ea præ cate
ris mirabilis uisā est. Nam sicuti tendit in altū
ignis suapte natura. Sic sp̄ritus uirginis diuī
niamoris accensus ardore sursum rapiebatur
euidenter ad contemplandas paradisi delicias
Hinc dei semper potētiam ac misericordiam
habebat in ore. Ast ubi tacuisset statim men

tem a corpore segregabat. Cunctis, illico sensibus ipso corpore destituto. Mēsq; uirginis usq; adeo tantaq; uī ad superna leuabatur interdum; ut corporis grauitatem traheret ad sese; & quasi altera Magdalene sublata ex hūo suspēsaq; p̄ aera aliquādiu pduraret. Talis ai ab iuolucro carnis separatio plurimū cernētibus admirationis afferebat. Quin ēt dū in eo statū esset; s̄ape miracula uita sunt; quæ nunc silentio præterimus breuitatis gratia.

DE NOVIS TEMPTATIONIBVS VIRGINIS.

Catharina licet dæmonē humanæ salutis aduersariū s̄ape antea debellasset; ab eo nihilomin⁹ aliquñ impugnabat; admotis ēt nō nunq̄ ignibus. At uirgo nunq̄ læsa s̄auū hostē deridebat. Dicereq; astātibus solita ē; uos nequāq̄ antiquū serpentē hostē iustitiæ timete. Quē Malatafcā uernacula lingua nūcupabat. Quādo quidē hic mendaciū pater p̄ se nullam habet nocendi potestatem. Sed uos benè agendo fidite prorsus immortalis dei miserationibus; qui sathanam subiiciet sub pedib⁹ uestris

DE OPERIBVS MISERICORDIE

Uirgo pauperū uicē & inēdicatū mirabiliter cōdolebat; multoq; magis si aduersa ualitudine tenerent. Igit̄ Catharinæ cū pater idulisset; ut quātas uellet elemosynas iopibus & famelicis erogaret; larga manu egestuosis succurrebat; iis p̄sertū; q̄ pudore uicti nihil petere auderēt; Catharinæ igit̄ dū in lecto grauius iacet relatū est; uiduā in eadē uicinia quæ complures filios habebat carere miserabiliter rebus ad uitā necessariis; cui protinus ut pudibūdā clanculū subuenire desiderans p̄cata deum est penitissimo corde; ut tantisper sibi corporis facultatē largiret; donec uiduæ filioliq; fame p̄euitib⁹ aliqd subministrasset. Facta uotico pos fortis e lecto cautius surrexit sub aurorā. Partimq; panē; uinumq; ; oleumq;. Nōnullaq; alia cibariola. Partim triticum sacello conditum suscepit inter manus; & pondere grauata centenario. Sic sola pedetentim præxit domū uiduæ; cuius ualuas præter solitū patentēs repperit. Ingressaq; domum sensim humi esculenta posuit; tacitoq; abire curauit. Sed diuina uoluntate uelut sancto Nicolao euenit; non ita celeriter referre pedem potuit; Quin ipsa cognosceretur; quod sane uirgini

per molestum fuit: hoc autem peracto chari-
tatis opere infirma sicut erat rediens in graba-
tum sese deiecit.

¶ DE IESU OFFERENTE SE CA- THARINAE VT MENDICANTEM.

QUum senæ in templo fratrum prædicato-
rum Catharina deum coleret eam adiit
mendicus quidam: qui elemosynā petiit. Ipsa
uero quod nollet indigum illum uacuum dimit-
tere: crucellam argenteam & quidem pulchrā
quam inter suarum orationum notas habebat in-
ter cetera corda mendicanti tradidit. Quam ual-
de libens accepit egenus ille. Postera autē no-
cte stanti in supplicatione Catharinæ dominus
apparuit: crucellam manu prætendens eandē:
sed pretiosissimis gemmis ornata: dixitq; heus
filia tu hesterno die hanc mihi cupide largita es
quam eandē nouissimo iudicii die præ oculis
tot milium angelorum atq; hominum tibi tū bea-
tæ exhibitur & sum ad ampliorem perpetuæ tuæ
felicitatis gloriam.

¶ IESVS ITERVM SE OBTVLIT CATHARINAE MENDICANS.

U Irgo quoq; cū in eadem sancti Domini-
ci basilica christū suū flagratē adoraret
homo fere nudus ætatem præ se ferens triū &
triginta circiter annorum post habitū q̄ pluribus
quæ ibi aderant mulieribus Catharinā petiuit.
Eamq; rogauit suppliciter: uti sibi tribuere ali-
qd indumentū uelit propterea qd̄ uehementer
algeret. Tum Catharina miseratione compulsa
quā tunicā induta erat sine manicis in aium indu-
xit suū tremētū inopi tradere. Igitur tunicā suc-
cidit apte: de subterq; sibi comode traxit: rigen-
tiq; gelu medico pro operimento dedit. Qui di-
gnas amico uultu gratias agit subiūgens tñ lin-
teolis ēt nō nullis indigerē. Cui Catharina me se
quere iquit domū reuertētē. Vbi autē domi fu-
it præstolātū ad fores mendico camisiā patris
unam foemoraliaq; linea hilariter dono dedit
tum ille: indusiū qd̄ in sacra æde mihi cōdona-
sti manifestū non ē: quā ob causam p̄ brachia
parū cōgelascā: illico latiore uultu Catharina
dixit. Paulisper hic opiri ne tibi graue sit. Nam
actutū ad te redibo: cōtinuo scalis p̄niciter su-
peratis: domū oculis plustrās ancillæ ueste ex-
pertica p̄dentē uidit: quæ tā & si concolor nō
foret: tñ fidens boni aī manicas inde diremit:

pauperiq; largita est: qui dixit: & abunde abste-
 contentus ab eo: sed hoc quoq; nō quiescam.
 Quod comes qdā me⁹ ē in xenodochio pari-
 ter egenus: & miser ac ego sum: si qd mihi ue-
 stimēti dares: libēs ad eū deferrē tuo noīe. Tū
 Catharina exardescēs eximīa charitate cogita-
 re secū cōepit: quo nā mō postulatīs obsecun-
 dare potis eēt. Ipsa suā quā unicā habebat ue-
 stem tradere nō poterat: famulæ uero penulā
 sūmere sine scādalo posse nō uidebat. Dū hac
 uersaret aīo Catharina: tum subridēs pauper ī-
 quit. Satis iā satis pericli feci de te. Quam petē-
 do nolo ampli⁹ fatigare: uale igitur deoq; ui-
 ue ut facis: his dictis ultra uisus non est. Qua-
 de re uirgo uehementer obstupuit: proxima
 aut nocte Catharinæ dum orat Iesus se se ma-
 nifestū obtulit. Donata amictus tunica sed mi-
 rum in modū præfulgenti: tum ait filia tu heri
 hac me tunica induisti: qua nuditati meæ pro-
 spiceres: ast ego nūc te uestire statuo lōge me-
 lius: simulq; ex sacratissimo latere suo tunicam
 traxit colore sanguīneo: uirginemq; uestiuit su-
 is manibus: quā sic allocutus ē. Dono tibi tra-
 do pretiosissimā hāc uestem ceteris inuisibi-
 lem: tibi uero multo saluberrimā tactu: ut po-

te quæ te uindictet ab omni non min⁹ animi:
 q̄ corporis horrore: donec tu perpetuo redi-
 mīta decore frueris angelorum cōsortio: post
 id temporis Catharina una dum taxat tunica
 inuoluta reliquam ætatem suam peregit: nec
 ulla unq̄ uī frigoris cōmota est: siue per æra
 fureret asperrimus aquilo: seu solo iaceret al-
 ta nix.

DE MIRACULO SUPERABUN- DANTIS VINI.

INusu erat huic uirgini pauperibus ero-
 gare quæ in paternā domo omnis gene-
 ris potiora uiderētur. Quū igit in cella uina-
 riā doliū uini firmioris pbiorisq; saporis esset:
 mendicantib⁹ de eo ipso pro elemosynis lar-
 giebat. Primū aut id clanculū egit: postmodū
 uero aperte & ubertim: is uini cadus ad uigin-
 ti dies exhauriri solitus erat: si eo uniuersa do-
 mus familia uesceretur: at ubi cōepit a dome-
 sticis ebibi: nec tamen uirgo cessaret iterea lar-
 gesitientibus contribuere: Toti familiæ suffe-
 cit ad tertium mensem: quum iam instaret uin-
 demia tempus: Magna quoque ammiratio

ne tenebant oēs quod id uini ita suaue uideretur: tamq; diu pduraret: tale pfecto miraculū lucidiū deinde perspectum est. Nā cum nil iam uini domi reliquum esset quo familia potaret. Mustaq; tum uina condenda iam foret p uindemiā: doliolum illud ut aptaretur ex fū datum est ab operario. Cuius utrum siccum repperit: ac si inanis longo tempore fuisset.

DE OPERIBVS MISERICORDIE CIRCA INFIRMOS PAUPERES.

Quicquid mulier senæ degebat quæ tum ob maximā inopiam tū ob tetri morbi genus ab omnibus uitabatur: eā summa cū charitate & miseratione Catharina uisit. Quā cōsolatur plurimum polliceturq; se ei nunq; futuram: cunctaq; suggesturam qbus indigeret quæ deinde oīa re ipsa comprobauit: siquidē singulis diebus mane uesperiq; illam adhibat: cōparatum cibum cæteraq; necessaria subministrās. Haud sec⁹ ac si matri deseruīret. Cicca autē ægrotans eo libentius beneficentiæ munus accepit a uirgine: quo magis sese ab omnibus destitutam esse sentiebat: pp lepram qua polluebat: ut pote cuius contactū quisq; for

midaret. At hūanæ salutis aduersarius tam flagrantis charitatis inuidia triplex bellum molitur in uirginē: primū peruersitatem quādam animi (& impatientiam incredibilem leprosa sceminā inspirauit: adeo ut qd ex sola charitate pstabat officium nunquā ei uideretur acceptum: nisi subito fieret quod insolenter poposcisset: insuper famulantem sibi assidue Catharinam dictis cōtumeliosis incessabat: ut a tentatore cōcitabatur. Quam quidem rem uirgo pclare cognoscens turpia indignaq; lāguētis uerba mirabiliter tollerabat. Eaq; molli dulciq; affatu placare nitebat: sollicitius infirmæ sine defectu ullo deseruiens: cernens autē inimicus humani generis machinatiōes suas nil pficere. Quin magis exaugere uirginis merita alia aggredit uia p Catharinæ matrem: quippe cuius mentē usq; adeo agitauit: ut filiæ benemerēt iurgiose ediceret: ne de cætero se ad mulierem tam horribili morbo inquinatam ullo modo conferret: ob eā causam maxime ne ipsa uirgo p porriginē eiusmōi maculis aspergeret. Id at filiæ sub piaculi noxam præcepit: tum Catharina accēsum genitricis animū de instigatiōe neqssimī deceptoris modesto pru

dentiq; responso mollire conata ē: nec propterea discessit a charitatis officio. Quod quidē dū uidet; zabulus tertia maioreq; colluctatione propositum uirginis perturbare contendit ut cuius ambas pmissu dei man⁹ luridis leprae notis maculauit; quo uidelicet inquinamento de tota quisq; familia commotus est: uirgo tñ constantissima in suscepto misericordiae munere nihilominus p̄sistit, floccifaciens manuū suarū maculas in corpore quod utiq; totū exosum habebat. Ex hoc itidem tertio certamine Catharina palmam tulit: nam inualecente nimis morbo Cicca tandem aīam efflauit; & in dño requeuit: quam dulcis uirgo suis manibus sepulturae mandauit. Mox sponsus iesus dilucide uoluit idicare quam acceptum hūisset tale uirginis ministerium. Quippe cū post humatum cadauer serua christi: suas aqua pura manus lauit; continuo mundata est. Manusq; uirginis multo speciosiores factae sunt suauissimis et odoribus redolentes. Quod quidem apud oēs pro manifesto miraculo extitit.

DE PALMERINA CATHARINAE INFENSA.

A Pud eandē urbē uitā agebat foemina cui nōmē erat Palmerina; secundum exteriorē habitum Catharina consors eiusdem culturae: sed ei inimico animo infensa; ita ut nōmē uirginis Catharinae aquapimenter audire non posset; cū igitur huius Palmerinae mentem sic affectā erga se uirgo cognouisset. Dedit operā salutationib⁹ amœnitate uerborū officiisq; illam sibi conciliare: pollicēdo frōte hylari studium oē suum omni tempore: at palmerina p benignas Catharinae pollicitationes pro nihilo habere: omniaq; in peiorem partem uertere. Et eo usq; ipsius creuit animi sollicitudo: ut et agra ualitudine corporis opprimeret; uirgo aut suppliciter deū orabat pro Palmerina. Quā postq̄ nouit agrefcere: statim uisitauit eā magna cū significatione beniuolentiae: idq; frequentans semp eā cōfirmabat in christo iesu: deferabatq; simul operā laborēq; suum cūctis in rebus. At palmerina quāuis aduersa ualitudine laboraret. Nihilo tamē mīius sese gerebat erga Catharinam. Quinimmo asperior semp reddebat; tantoq; deniq; in eam exarsit odio ut domo sua uirginem prohiberet; & cū ob tales aī & corporis cōflictatiōes morti

tam propinquaret; Catharina miseratione ui-
cta procubens in oratione precata deum est anxie
ne palmerina pderetur; supplicia uero fudit in
hunc modum; o amantissime rex celestis ab inti-
mo pectore obsecro te; ut palmerinae sororis
meae animam respicias; nam si quomodo cuique materi-
am praeberem; ut ad tartareas tenebras demer-
gatur; puteris sum iri cor meum. Quum officium
meum sit ac desiderium cunctos iuuare mortales omni
ope per celestis regni gloria comparanda. Cui do-
minus omnipotens ita respondit. Iustitia nepe mea
abominatur tam obstinatum palmerinae cor; tum
uirgo ait. Nunquam ex sanctissimo conspectu tuo
mihi dulcissime domine discedam; quin prius misericor-
diae gratiam contuleris in hanc mihi charissi-
mam sororem; pro cuius salute nequaquam recu-
so quantum uis supplicium sustinere; tres profe-
cto dies Catharina sponsum suum suppliciter
orat pro palmerina quae iam iam in maximo mor-
tis agone uersabatur; ut pote quae nec produ-
cere uitam; nec rursum respirare posse uidere
tur; ad ultimum sic inquit uirgini Iesus christus. Ec-
ce ego humilem ardentemque supplicationem tu-
am accipio, qua de causa ista praestabo sorori
 tuae palmerinae saluberrimum lumen quoad

modum ex penetralibus; cordis rogasti me; id
autem facile cognosces ubi primum eam uideris; itaque
factum est. Nam ut antea palmerina uix poterat
hanc uirginem; uel audire uel uidere. Ita cum Ca-
tharina mox se contulisset ad eam; ab ipsa luben-
tissime excepta est; agnoscensque culpam palmerina
suam; obsecrauit Catharinam uti sibi ignosce-
ret. Post id curiose miraque cum animae compunctio-
ne peccata sua sacerdoti confessi est; & ecclesiae sa-
cramenta reuerentissime suscepit; statimque ob-
dormiuit in domino; qua defuncta dominus Iesus po-
suit animam palmerinae ante oculos Catharinae;
quae licet adhuc inter beatos relata non esset.
Tanta tamen gratia & pulchritudine splendebat; ut
nequidem uerbis potuerit explicari; christus tum
asseruit Palmerinae salutem de Catharina preci-
bus processisse potissimum; subdiditque; quis non
sustineat quantos cunque labores uel cruciatum
pro redemptione tam excellentis creaturae. Tunc
uirgo sancta cum fiducia dominum rogat; ut sibi
liceat inspicere ceterarum latebras animarum; quo fi-
eret ardentior ad orandum pro hereditate re-
gni celestis adipiscenda; iesus ait; Quia in tu cun-
ctas carnis illecebras pronihilo duxisti mundo
renuntians; & pro humano captu crucis con-

ditionem secuta es; præterea elaborasti modo
tam diligenter pro Palmerinæ salute: en præ
rogonunc tibi lumen supra naturam humanā
quo decorem animarūq; scēditatē dignosces ī
iis mortalib⁹ qui post hac tibi sese oblaturi sūt
itemq; in aliis quorū statum nosse desiderabis:
simul ac christus hæc fatus est. Catharina tā
stupendī muneris priuilegio donatur a spōso
suo; cuius quidē cœlestis & incredibilis do
ni periculum sæpe fecit: idq; testatum relique
runt oēs quibus cū uirgine frequens uel cōtu
bernium uel consuetudo fuit.

DE STUDIO VIRGINIS IN AN DREAM FOEMINAM CANCRO LA BORANTEM.

A Oemina ciuis fenensis Andrea noie: lin
gua quidē uirulenta fuit & infreni: itaq;
mos ei⁹ erat maledicendo nemini parcere: hæc
inuasit sæua quædam ac pœne incurabilis uali
tudo. Quippe cuius pectus cancro corrode
batur. Quam ob causam erat adeo putulenta
ut ei nemo quisq; propius accederet nisi obtu
rato naso; dum igitur ipsam repudiant omnes

persuasit Catharina sibi diuinitus esse destina
tam quam minime negligeret: sed quam om
ni officii genere prosequatur: qua propter ala
crior eam adit: & dulci sermone consolatur.
Polliceturq; se nihil penitus pretermitturam
quod ad salutem eius pertineret: quæ quidem
promissa a Catharina postmodum comple
ta sunt. Nam saniosum ulcus infirmæ sæpe &
diligenter repurgabat: cunctaq; quotidie sug
geribat: quæ horribilis langor ille postulare
tum inimicus hominum bonis operibus infe
stus facit nauseam stomacho uirginis q̄ grauif
simam de asperrimo spirātis morbi putore: at
ubi se uirgo foetoris horrore cōmotam uehe
menter persensit: sancta quadā excāduit ira ad
uersus se: molliciemq; carnis castigans inquit:
nunquid tu sororem tuam exhorrestātō chri
sti supplicio redemptā. Nōne tu in deteriore
morbum quotidie potes incidere. Hoc certe
non feres inultum: statimq; tum ore tum na
ribus ulceri incubuit. Nec inde se dimouebat
interim elisa morbo tam diro proclamat: ce
deraptim hinc filia. Noli inficere stomachum
& te ipsam perdere. Virgo tamen nisi abac
ta nausea subacta; tentatore pedem nunquā
h ii

rettulit. Malus autē dāmon ubi uidit de horribi
li fœtore frustra uirginem impugnare: sumo
pere agitauit ægrotā: tantamq; ei impatiētiā
infudit: ut assidue sinistris uerbis ac mordaci
simis ita laborans Andrea uirginem carperet
quum quod poposcerat illico nō præstaretur.
Et cum aliqn uirgo attētius deo supplicās pau
xillum fuisset in mora; nec hora solita astitisset
infirmæ: Andrea lecto languēs uelut ingrata
& nequissimi hostis sollicitata stimulis suspica
ri cœpit de incontinentia uirginis & carnis im
munditia: quā implicata magis fœdis huius
modi cogitationibus dicere ausa est: uniuersū
quoq; sororū ordinem tali crimine cōtamina
tum esse. Quæ calumniā sorores grauiter cō
motæ: quid nā rei id esset rogant Catharinam
Quæ hoc responsum reddidit. Non ab re ē.
O sorores & matres si me plane uirginē p dei
indulgentiam mundam eē profiteor: his seda
to aīo dictis ad ægrotā quā obiecti sibi probri
auctore fuisse nō ignorabat p q alacris præta
uit susceptum ministerium studiosius exer
cen. Functā officio mox sese ad obtestandum
deū reclusit: quæ talia uerba fecit expansis ma
nibus: o dulcissime in æternum sponse; te non

latet q lubrica sit omnium uirginum fama: scis
hanc super me procellam inuidum illum du
cem tenebrarum cōcitasse me ut abstrahat ab
opera quam tui gratia pro infirmis suscepi: hac
de causa dulcissime rex te auxiliūq; tuum im
ploro: cui liquido constat innocentia mea: hu
iusmodi orationem fudit cum lachrymarum
flumine: ibi saluator mundi sese uisibilem præ
sētauit: qui manu dextra coronam speciosam
tenebat contextam gemmis preciosissimis: si
nistra uero coronā alteram spinis asperrimis
hispidam. Dixitq; uirginī: cape utramuis. Sed
corona hæc nitens gemmis decurso præsentis
uitæ spatio senticosa fit: sertum uero spinis im
plicatum paradysum deliciarum pollicetur: tū
uirgo ait: procul sit a me: ut meæ uitæ cursum
conficere uelim nisi per uiam sanctissimæ cru
cis: sic fata cupide coronam sibi utrāq; manu
spineam excepit: capitiq; imposuit. Post id lon
go quidem tempore graui capitis dolore lan
guit ob fixurum sentiam. Caterum impera
tor sponsus tum Catharinæ pollicitus glorio
sum de hoste triumphum. Mox eam maxime
refocilla dimisit: concitata quoq; per sathanā
Catharinæ mater ubi relcuiuit ex ore ægrotan

tis mulieris de filia famæ lasciuiam inter foro-
res diffeminatam esse: tam & si Catharina san-
ctitatem precalleret supra modum tamen ira
scitur: in infirmam magnoq; clamore filiam in-
uadit in hæc uerba prorumpēs. En præmium
quod tibi refert illa malefica: quam præter uo-
luntatem meam curasti tanto cū studio. Nūc
ā edico tibi ne post hac ullo modo fœtidam
illam uetulam adeas. Alioquī te meam ne pu-
tes filiam: uirgo tum consultissima paulisper
conticuit audita matre moxq; ad eam hæsit in-
curuatis genibus: & huiusmodi sermonem fe-
cit. Nunquid dulcissima mater ob quotidianā
mortalium ingrati tudinē deus laxat misERICOR-
diam suam. Nunquid saluator noster affixus
in cruce pp oblata probra: contumelias: uerbe-
ra redimere post habuit uniuersum hūanū ge-
nus. Nosti mater si fœminā illā annosam tam
diro lāgore uexatā missam fecero: qui ei sub-
ueniat futurū esse neminē: & pīnde ab omnib⁹
destitutā misere perditū iri: num oportet nos
illam deferendo eius mortī occasionē præbere
Siquidem illud uerissimum est: qui non adiu-
uat pereuntē (si potest) interficit: hæc autem
infirmā a diabolo seductore decipitur: forsita

resipiscet opitulante deo: suumq; crimē agno-
scet: hinc Catharina sapiētissimis mitissimisq;
uerbis accēsa genitricis indignationē placauit
Et impetrata demum uenia ad mulierem lato
uultu remeauit: eiq; pstitit accuratius ministe-
rium suum. Andrea lecto grauiter iacēs offen-
sas: suarū memor: ammirat magnitudinē cha-
ritatis in uirgine: a qua tam prompte tāq; con-
stanter subleuet: cuius præsertim infuscare fa-
mam indigne conata fuerit. Igitur quasi con-
fusa malignitatem suam plurimum dolet: idq;
magis ob uisionem quandam quam huiusmo-
di habuit. Nam cum uirgo pro destinato offi-
cio ad infirmam gressum habuisset ipsa decū-
bens splendorem præfulgentissimum circum-
cubile oculis potita est: afflantem tantum sua-
uitatis: ut nullum interim teterrimū langoris
stimulum sentiret. Obstupuit supra modum
tunc infirmā: & circumspectans animadu-
erit fulgorem illum tam succiter redolentem
de uirginis ore proficisci: cui⁹ species angelica
qdam uenustas esse uidebatur. Qua ex re pe-
nitissimo corde cōpūcta ē: resipuitq; simul &
apte cognouit iductas a deceptore tenebras
radiantis lucis uirtute difflatas illico fuisse.

Itaq; fluentibus lachrymis magnoq; cū gemitu uere poenitēs se ipsā castigauit exclamans. Quid ego agi miserrima; uæ mihi quæ castissimæ uirginis famā maculare tentauī. Mox citatis ad se sororibus ueniā petiit; se sceleratissimam; accusando; quæ contra uerum nixa fuerit in fontē & incorruptam uirginē criminari. Subiunxitq; credite mihi sorores dilectissimæ Catharinā nō modo uirginē esse; sed & terrestrem angelū solī deo uiuentē; subinde uti uiderat lucē coruscantem enarrauit; cuius ualore de præstigiis aduersarii se liberatam prædicabat; qua quidem ex re Catharinæ sanctitatis nomen multo magis eluxit. Nequissimus autē humanæ salutis inimic⁹; qui uinci quidē potest perimī nō potest; nō omittit artem semper impugnandi suam; nam cū uirgo putridū ulcus medicaretur. Ecce nouus quidā intollerabilis foetor nares eius inuadit ut prope stomachum uirginis ad uomitum adigeret; tum Catharina sibi ipsi grauius succedēdo ait; quid tu stomache delicatior tā uehementer grauaris curare sororē tuā ægrotantē cui de esse nec debeo nec uolo; denuntiō id nunc tibi & i me recipio præ amore iesu christi spōsi mei; te ex

hausturum id omne cui⁹ malo dum taxat odore tantopere perturbat⁹ es. Statimq; totū mare coram; qui ita putulentus exulcere fluxerat in scutulam indidit ingurgitauitq; simul; hoc peracto nausæ tentatio continuo cessit hoste deuicto; sacerdos postmodū Catharinæ magister ubi id facti cōpertum habuit eam perconatus est quo nam pacto foetidissimam potionem illam potuisset ebibere. Tale responsū dedit; non memini me pater ullū unq̄ gustare tā boni saporis atq; odoris poculum; ac illud fuerit; hac autē comparata uictoria dominus iesus nocte postera Catharinam adit; dum orat sollicitius; & sic eam affatur; filia quā gratissimū habui quod hesternā die tā uirabile pharvacum respectu meo bibisti tam cōstanti animo delicias atterens carnis rebellantis; & afferens naturæ tuæ uim. Propterea hunc recipies celestem potum q̄ animæ tuæ uires ultra humanam conditionem infundat; hæc fatus saluator admouit os uirginis sacratissimo lateri suo & quidem aperto quale in patibulo fuit; & ait hauri coeleste nectar ex meis costis pro saluando humano genere lancea transfadactis. Quo ineffabile fomentum consecutura es; igitur ex

illa hora diuina uirgo consumata tum gratia tum
uirtute fuit: ita ut ne ullum unquam postea corpo-
ralem cibum nec coeperit: nec quouis modo
capere potuerit.

DE VERBIS CHRISTI AD SPON- SAM ET MANDATIS IMPOSITIS.

Catharina satis probata in asperiorum
certaminum fornace stabilita; coelitus
frequenter leuabat spiritum ad contemplanda
beatam uitam: cuius aeterna gaudia iam pra-
gustare uidebatur: itaque in carne uiuebat pra-
ter carnem coram oculis mortalium: cui ma-
nifestans se dominus ait. Emaculata postquam est
anima tua: & ad purum excocta: tanto ardo-
re pro seruandis hominibus insudabis: ut pe-
ne te foeminam esse nequidem memineris: si-
quidem tu libens praeter morem tuum inter om-
ne mortalium genus uersaberis pro communi
omnium salute: non tamen defuturi multi sunt
qui animo & cogitatione de te turbabunt: simul
obmurmurantes: At tu inuicta perges nihilque
formidabis quia mei expers nunquam eris: fota se-
per ubi ubi fuerit opus: eaque gratia praeuale-
bis: ut ad me per sollicitudinem tuam complu-

res animae conuertantur. His uirgo auditis sic
respondit. Tu dominus meus es & deus me-
us: ego autem ancilla tua sum abiectissima: pro-
inde tua semper uoluntas compleatur: Penitio
re deinde corde coepit cogitare christi sponsi
promissa: continuo sensit sese imbui magis at-
que magis diuina gratia: & redemptoris amore
exundare: ut tota obstupesceret. Igitur cum
psalmista dicebat. Memor fui dei & delectata
sum: item defecit caro mea & cor meum: quam
autem sancti spiritus superuenientis uim cor-
pus imbecille sustinere non posset aegresce-
re coepit. In qua uirgo ualitudie grauiore se re-
focillabat per lachrymas ex intimis uisceribus co-
fluentes: dum autem lachrymae non sat fome-
ti ac firmitudinis praestant corpori: sanctoque
uirgini desiderio: diuino Catharina infusa spi-
ritu statuit frequenter eucharistiam: percipe-
re: qua non corde tantum: sed & uigore corporis ar-
ctius aeterno se colligaret sponso suo: quo scilicet
est: ut sacratissimae hostiae fames glisceret in dies
sed fastiditis ceteris esculentis siquid forte: uel aqua
frigida supersisteret coacta erat illico uomere non sine
magna molestia: adeo ut se sibi interdum linqueret
perduraretque quo ad usque stomachus euacueretur

in totum. Magister aut Catharinæ cōsiderans
hūanā naturā absq; cibo pducī nō posse: sæpe
& acriter monuit ut aliqua saltē cibariola pren-
deret: q̄b̄ uita sustētarēt: idq; curiosius fecit qd̄
adhuc uerebat̄ ne hostis i ea re callid⁹ uirginē
supplantaret. Tū uirgo ut parēdi p̄mptissima
tātā sibi uim attulit ad esum: ut prope ad expi-
rādū redigere: qua re p̄specta pater uirginis
cōscientia ductus eā reliq̄t arbitrio suo. Quis
aut scripserit nomen uirginis q̄ multi lacera-
rēt: qui ex nequitia sua & humana fragilitate
metiebant̄ coelestē uirginis uia. Male aut Ca-
tharina se hēbat qd̄ fere oēs qui suā ip̄ius uitā
uel nouerāt uel audierant tātum oblatrarent.
Præsertimq; dolebat patris spiritalis uicē q̄ sup
eā re nō par dubitasset & angere nimis. Ad
tollēdas igit̄ hasce sinistras hoīum: & falsas co-
gitatiōes uirgo sedulis oratiōib⁹ insisteat. Sed
diuina ueritas reuelare dignata ē: præserti Ca-
tharinæ rectori uita uirginis ex deo esse: nutu
q; suo fieri oia p̄ Catharinā quæ mirāda uide-
batur: & ultra naturæ leges: profecto in terris
uersabat̄ cū angelis Catharina: q̄ uisa hostia
cōsecrata ne dū suscepta mirabiliter alebatur i-
credibilē aī iucunditatem iugiter præ se ferēs.

DE MALO DEMONE INSTIGAN-
TE MULTOS AD MALE SENTIEN-
DUM DE CATHARINA ET OBLO-
Q VENDUM.

INimicus hoīum uidēs Catharinā donis
coelestib⁹ cōsumatā solita malignitate cō-
pellit ad subornādos multos mortales: qui uir-
ginē multiphariā infamarent p̄serti de ieiunio
hūanæ naturæ nō cōsentaneo. Ali⁹. n. dicebat
nemo maior ē xp̄o iesu: quē cibi corpales alue-
rūt. Nec Maria uirgo: nec discipuli cibo absti-
nuere: Alius adducebat in mediū p̄cepta patrū
antiquorū: neminē uidelicet singularē eē oport-
tere suæ uitæ genere: alius arguebat extrema
semp̄ esse in uitio. Quidā aut qd̄ certe seduce-
bat̄ asathana: partī quoq; fabulabāt̄ Catha-
rinā humanā gloriā aucupari: partim uero
āusterioris ieiunii formā in uulgus exisse: At
eā in occulto cibū capere: uerū hmōi rumores
& cōuitia i Catharina floccipēdebat. Sicq; ta-
les zabuli dolos facile supauit. Rogata autē
sæpe cur ipsa sicut cateri mortales esca nō pa-
sceret̄ aiebat: de⁹ p̄ delictis meis d̄glutiēdi mi-
hi potestatem: ademit: nā libenter essem silice-
ret: & nō indignaret̄ esum stomachus me⁹.

DE CATHARINA PETENTE
COR NOVVMA CHRISTO.

Catharina licet hēret usum cū hoib⁹ ma-
gis in dies tñ atq; magis seipsam abdica-
bat oī prorsus hūanitatē iure: fruens dulcedie
paradisi p spiritalē lētitia: anhelās igitur ad
æternā uitā gloriā: quū aliqñ acior eēt in ora-
tione deprecata deū est: cor nouum: carneo si-
bi subtracto: statimq; xp̄s apparuit: uirginēq;
uīsus est cor suū recluso sinistro latere substu-
lisse: pauculis post diebus redeūte domino mi-
rabili splendore referto: qui & uirginē simul
circūfulsit. Ecce Catharina procidit ī terrā: cui
christus adhærens aperuit idē lat⁹ & cor rubi-
cūdū indidit ac lucidissimum: his illico uerbis
usus: carissima Catharina qua rōne proximis
dieb⁹ cor tibi tuū detraxi: eadem quippe rōne
entrado tibi cor meum: cuius sane cordis infu-
si uirtus diuina uirginē in reliqua uita nunq̄
defecit. Ad sp̄icuū utiq; tantī mīsterii testimo-
nium ppetua remansit in pectore cicatrix apti-
lateris: & ex illa hora minime dicere potuit po-
sita in supplicatiōib⁹: cōmēdo tibi dñe cor me-
um ueluti solebat. Sed semper adigebatur ut
diceret commendo tibi domine cor tuum.

DE APERTA CATHARINE CON-
FESSIONE APVD RECTOREM SV-
VM: DE COMPERATA GRATIA OB
CORDIS PER MUTATIONEM.

Post uero tātā humani cordis pmutatio-
nem secreto sape dixit patri suo spiritali
Nō ne uides pater me eā ipsam non esse: quæ
antē hac fui: & longe aliā induisse personā. O
si mi pater lustrares aīo qd ego expior intra pe-
netralia cordis mei: credo equidem futurū ne-
minem cui hac comperta forēt quibus anima
mea fruitur quin māsuētus statim fieret & cle-
mens: licet fuerit rigidus corde: & qui mitis &
humilis nō reddat: quamuis elatus admodū
extitisset. Et quicqd nunc enunciare uideor ni-
hil sane est præ iis quæ medio degusto pecto-
re. Quando quidē tam solidum gaudiū tanta
dulcedo inest menti meæ: ut certe mirer quo-
nā mō aīa mea a tenebroso corpis domicilio
nō dissociet: ad hoc asserēbat sanctum quēdā
ignem: & ardorē intra spiritum sentire se usq;
adeo: ut quo quotidie utimur is ignis ad illum
coelestē infrigidare eā magis quam calefacere
uideret. Vnde coalescebat ei præcipua aī cū